

ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ ΑΝΑΓΕΝΝΗΣΙΣ

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΗΘΙΚΟΘΗΣΚΕΥΤΙΚΟΝ

ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΠΑΓΚΥΠΡΙΟΥ ΟΡΓΑΝΩΣΕΩΣ ΘΗΣΚΕΥΤΙΚΩΝ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ ΙΔΡΥΜΑΤΩΝ

Ἔτος Στ΄.

1 Ἰουλίου 1950

Ἀριθμός 141

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ — Ζωή καὶ Χριστιανισμός: Ζ' Ἐπαγγελματίαι καὶ πελάται — Σκέψεις γιὰ τὴν Θ. Πρόνοιαν. Α'. Ὑπάρχει Θεία Πρόνοια; — Κυριακὰ Εὐαγγέλια: Ε' Τοῦ Ματθαίου (8 28—9 1) ΣΤ' τοῦ Ματθαίου 9, 1—8). Τῶν Ἁγίων Πατέρων (Ματθ. 5, 14—1Α). — Ἐνα βάζακι μὲ λουλούδια. — Ἐπὶ τῶν γεγονότων.

Ὁ Μακάριος, ὁ αὐστηρὸς τηρητὴς τῶν πατριῶν παραδόσεων καὶ εὐκρινὴς φίλος διὰ κάθε πραγματικὸν φίλον τῆς Ἐλευθερίας, ὅπουδήποτε τῆς γῆς καὶ ἀπὸ οὐρανῶν φυλὴν ἢ ἔθνος, ἔθραυσε τὰ δεσμά του μὲ τὴν γῆν, καὶ παρέδωσε τὸ πνεῦμα εἰς τὸν Κύριον καὶ Θεόν του.

Ὁ ἡρωϊκὸς κληρικὸς, ποὺ ἤξευρε ν' ἀγωνίζεται μὲ κάθε ὄπλον «γιὰ τοῦ Χριστοῦ τὴν πίστη τὴν ἀγία—καὶ τῆς πατρίδος τὴν ἐλευθερία», ἐτεριμάτισε τοὺς εὐκλειεῖς ἀειποτε ἀγῶνάς του.

Ὁ εὐθύς Ἱεράρχης τοῦ ὀποίου ἡ γλῶσσα δὲν ἐγνώρισε κολακείαν, καὶ τοῦ ὀποίου ἡ ὠμὴ εὐκρινεία ἀπέξεε κάθε σάπισμα, κ' ἐκαυτηρίαζε κάθε πληγὴν, μετέστη πρὸς Κύριον, τὴν Αὐτοαλήθειαν.

Ὁ ποιμὴν ὁ καλός, τοῦ ὀποίου ἡ εὐλογία καὶ ἡ βακτηρία καὶ μακρόθεν εἰς ὄδον εὐθείαν πορεύονται καὶ εἰς τόπον χλόης κατεσκήνουν τὸ ποιμνίον του, καὶ ὁ μαρτυρικὸς χριστιανὸς ποὺ μὲ ἰδικὴν του πείναν ἐψώμιζε τοὺς ἐνδεεῖς, ἀπηλλάχθη πάσης ἀνάγκης, καὶ εἰς μονὰς οὐρανίου ἐξεδήμησε.

Ὁ πατρικὸς Πρωτοιεράρχης, τὸ ἐθνικὸν καὶ ἱερὸν σύμβολον καὶ ἀγλῶισμα τῆς «Νήσου τῶν Ἁγίων», τῆς «γλυκείας χώρας Κύπρου» τὸ ἐγκαλλώπιον ἐκ τοῦ ἐπιγελοῦ θρόνου εἰς τὴν αἰωνίαν μνήμην τῶν χριστιανῶν μετατίθεται.

Σῶζοι Κύριος τὸν λαὸν αὐτοῦ, καὶ κατατάξει τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἐν σκηναῖς ἀγίων.

ΜΑΚΑΡΙΟΣ Β' ὁ ἀπὸ ΚΥΡΗΝΕΙΑΣ

Ἀρχιεπίσκοπος Νέας Ἰουστινιανῆς καὶ πάσης Κύπρου
(1870—28.6.1950).